

שמעוני אברהם (אבי) בן שרה ופרנסואה. נולד ביום ה' בשבט תשי"א (12.1.1951) בלוד.
 למד בבית-הספר היסודי על-שם רמז בלוד ובבית הספר התיכון באזור רמלה-לוד.
 המשיך בלימודים אקדמיים באוניברסיטה העברית בירושלים בחוג לביולוגיה ובפקולטה להנדסת מכונות באוניברסיטת תל-אביב.
 נפגע בקרב בציר "חמדיה" בסיני ומת מפצעיו ביום ט"ז בתשרי תשל"ד (12.10.1973).

סַעַר מְטִיל, מְאַשִּׁים, מְרִים
 זְרוּעַ אֲרָכָה לִירַח דּוֹמָם
 וְכִלְאֲחֵר אֲכֹזְבָה מוֹרִידָנָה.
 כִּף כְּבֵדָה מוֹחֲצָת,
 מוֹחֲקֵת שְׂרִידֵי יִצְיָרָה.

בְּסַעֲרַת רִגְשׁוֹתַי הַנִּכְזָבִים
 הַטְּבַעְתִּי סְפִינַת־אֶהָבָה מִפְּאֲרַת;
 מְחַקְתִּי שְׂרִידֵי זְכָרוֹן וְחִלּוֹמוֹת.
 נוֹתֵר אֵךְ בְּקִבּוּק וּפְסַת נִיר לְפִלִּיטָה
 וְעֲלִיָּה רְשׁוּם פ"ג.

לְקוֹי לְבָנָה

גוֹרֵל הַטְּבַע נִחְרָץ לְמוֹת.
 הַתְּלִין, הַקּוֹף הָעִירָם,
 יְצוּר בֶּן חֲלוּף, שְׁשׁוּד קִיּוּמוֹ
 לְתַקַּע יְתִד־תַּפְּחַת בְּאֲדַמְתּוֹ.

הַלִּילָה, לֵיל חֲרָדוֹת
 לֵיל לְקוֹי לְבָנָה.
 בְּרָגַע וְעִיצַת הַנֶּס בְּאֲדַמַּת הַסֶּלַע
 הוֹטְלוּ אֲזָקִים בְּנִשְׁמַת הַיָּרַח;
 נִחְרָץ גּוֹרְלוֹ וּבְרָקוֹ הוֹעֵם,
 עֶבֶד הוּא לְאָדָם.

הַבְּלַתִּי מִשָּׁג וְטַהַר אֶהָבָה
 שְׂדוּדִים נָפְלוּ מִחֲצוֹ שֶׁל אָדָם,
 הַתְּכַסּוּ בְּחִשְׁרַת אֲזָקֵי־עֵבִים.
 וְסִרְחוֹן הַגּוֹיָה גֵרֵשׁ אוֹהֲבִים
 לְגִלּוֹת רַחֲשֵׁי לֵב מוֹל חִלּוֹנוֹת רְאֹנָה.
 הַיָּרַח חָדַל לְהִיּוֹת; הוּא רַק גּוֹשׁ סֶלַע,
 שְׂרִיד הַטְּבַע, שְׁעֵמֵד דָּם דִּקָּה.

אֲחוּזוֹת תְּזוּזִית,
 כְּפִלְחָן מְנִי קָדָם,
 כְּסוּף גְּשׁוּט בְּרוּחַ קָדִים.
 בְּשִׁגְיוֹן הַשְּׂכָרוֹת
 נָסוּ חוֹשֵׁיָהּ,
 בְּרָחוּ גַם שְׂרַעְפֵּיהָ
 לַחֲיָה הַיְתָה,
 לְצִלְלִילִים רוֹעֲמִים,
 הַשְּׂתַלְבָּה וְתַהִי
 לְאַחַד מֵהֶם.

בְּשִׂכְרוֹן הַחוֹשֵׁים
 גּוֹה נַע בְּסַעַר,
 דּוֹמְיָה כִּי אֲחֹזָה בְּחִלָּל
 וְתַפֵּל אֲרָצָה שׁוֹקֵטָה
 בְּנִסְיוֹן שׁוֹא לְמֵץ חַיִּים
 בְּנִשְׁבַּח הַרוּחַ מֵאִפָּה.

בְּשׁוֹבָה אֶל הַחֲמֹד
 הַיְתָה לְזִכְרוֹן
 בְּהִיּוֹתָה לְאוֹיֵר
 תִּשָּׁב עִם רוֹחוֹת,
 תְּזוּזִית בַּיּוֹם,
 צַפְרִיר בַּלַּיִל,
 סַעַר גְּדוֹל בַּלֵּב.

סַעַר מְכַשֵּׁף

יָד אֲדִירִים יִדְקָה, אֶפְלָה,
 קַצּוֹתֶיהָ אֲדוּהַ וְקַצֵּף לְבֹן צוּנוֹ;
 בְּיַד מְטָה אֶל מוֹל יָרַח דּוֹמָם
 אִים הַסַּעַר לְשִׁבּוֹר שְׂרִידֵי חֲלוּם.

הַסַּעַר כְּאוֹמֵר מַחֲקֵי הַשְּׂמַד;
 בַּל יִשְׂאֵר שְׂרִיד אוֹ צֵל סִימָן.
 כִּהְדַּד יָם כּוֹזֵב, שְׂאֲנוֹ,
 שְׂמַר יָפִי וּפְאָר יִצְיָרָה בְּמַעֲמָק.

אני

ממרום אצפה כשחף על אדוות גלי תבל.
ממרחק אצפה
לרחש לבות אנוש הולמים,
הולמים כשעון מעורר,
כהלמות מתכת בברזל צונן.

כדג רקק ברעד מתחת
לתחנת אנוש אחכה;
אנקות אדם צופה דרור
וחפש ממכונת אדירים,
הגורסת נפשות לגרגירי חצץ.
כחקק אחפש ניצוץ –
בוהק ברק ולא מלל אור חשמל –
ברק מנתץ אסורים,
ואין!
רק מראה צוננת, היורקת
כתם אור גנוב לעבר שמים אדמים.